

Forslag til: ændring af Inatsisartutlov nr. 24 af 3. december 2012 om Frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien
(Naalakkersuisut)

Forelæggelsesnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Sundhed og Nordisk Samarbejde, Doris Jakobsen)

1. Behandling

På Naalakkersuisuts vegne skal jeg hermed forelægge forslag til ændring af Inatsisartutlov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien.

Det fremlagte lovforslag har til formål at styrke forholdene omkring de psykiatriske patienter samt øge deres retsstilling i forbindelse med frihedsberøvelse og tvangsforanstaltninger.

Efter at Inatsisartutlov nr. 24 af 3. december 2012 om Frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien trådte i kraft den 1. juli 2013 påbegyndte implementeringen af loven.

I forbindelse med udnyttelsen af bemyndigelserne og høring af bekendtgørelserne til Inatsisartutloven blev Departementet for Sundhed opmærksom på, at det som følge af den nye organisation af retsvæsenet i Grønland ville være mere hensigtsmæssigt, om kompetencen i relation til patientrådgivere lå hos Dommeren ved Retten i Grønland.

Dette skyldes, at kompetencen til at antage patientrådgivere i forvejen ligger hos Dommeren ved Retten i Grønland.

Med ændringen ville både antagelse af patientrådgivere og den efterfølgende administration være samlet ved Retten i Grønland.

Under etableringen af Det psykiatriske Patientklagenævn blev det drøftet, om der burde indføres frister for indbringelse af klager over Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelser.

Den Grønlandske Retsplejelov, der indeholder de processuelle regler, har ingen frister for indbringelse af sager for retssystemet i Grønland.

For at sikre, at en klage indbringes og behandles så hurtigt som muligt er det formålstjenligt at indføre klagefrister.

Samtidig er det nødvendigt, at fristen kan fraviges.

En psykisk syg patient skal ikke afskæres fra at få lovligheden af et tvangsindgreb prøve, hvis patienten på grund af sine særlige forhold har været hindret i at indgive sin klage.

Der er derfor givet adgang til at indgive klage i indtil 6 måneder efter Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelse, når der er særlig grund hertil.

I tilknytning hertil blev det overvejet, om der var yderligere behov for at øge retssikkerheden for psykiatriske patienter i forbindelse med en klage over Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelse.

Der er tale om meget indgribende foranstaltninger, der berører patientens frihed til at selv at vælge og træffe beslutninger.

Derfor er kompetencen til at behandle disse klager overført til behandling ved Retten i Grønland.

Forslaget om tvangsprotokol og journalføring er begrundet i, at det er af betydning for såvel patient som behandlere, at de tvangsforanstaltninger, som udøves over for patienten, er godt dokumenteret.

Det er med forslaget tydeliggjort, at et tvangsindgreb, der er blevet tilført afdelingens tvangsprotokol ligeledes skal tilføres patientens journal.

Endelig viste der sig at være behov for at foretage enkelte redaktionelle ændringer i loven.

Den redaktionelle ændring i § 12, stk. 6, er begrundet i, at der er opstået en fejl i henvisningen til en bestemmelse.

Den redaktionelle ændring i lovens § 43, stk. 3, er foretaget for at fremme forståelsen af reglen. Der er således tale om en korrektion, der hverken ændrer indhold eller omfang af lovbestemmelsen.

Det er min vurdering, at vi med dette ændringsforslag øger retssikkerheden for de psykiatriske patienter, der udsættes for meget indgribende tvangsforanstaltninger.

Med disse bemærkninger overlades forslaget hermed til Inatsisartuts velvillige behandling.